

РЕШЕНИЕ

№ 10792

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7069** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Предявен е иск с правно основание чл.1 ал.1 изр.1 вр. чл. 4, ал. 1 ЗОДОВ от „Камъшит Керамик“ ООД, представлявано от управителя М. И. И.-К., срещу Столична община, представлявана от кмета В. Т. за следните суми, след допуснати изменения в техните размери с протоколно определение от 18.02.2026 г./ л. 677/, както следва:

- обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на сумата 551 330 лв., формирана на база наказателния лихвен процент върху размера на данъчната оценка на имота, описан в молба декларация вх.№ ОС-17-33/23.12.2015 г. на СО Район Т., ведно със законната лихва, считано от 19.07.2021 г. до окончателното ѝ плащане, както и мораторна лихва върху посочената главница в размер на сумата 279 799,98 лв., представляваща обезщетение за имуществена вреда -пропуснати ползи, за времето от 19.07.2016 г. до 16.07.2021 г., настъпили в пряка и непосредствена връзка от продължаващата неоснователна забава на административен орган-районен кмет, за изпълнение на задължението му в условия на обвързана компетентност да приключи с надлежен акт развиващото се пред него административно производство по заверяване на подадената чрез районния кмет до нотариус молба-декларация вх.№ ОС-17-33/ 23.12.2015 г. на СО Район Т.;

-в условията на евентуалност, обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на сумата 272 260 лв., формирана на база среден пазарен месечен наем за имота, определен върху изчисленията, находящи се в калкулациите на вещите лица от заключение на оценителна

експертиза, депозирана от Столична община към искова молба вх.№ 97949/ 16.07.2018 г. на СГС, ведно със законната лихва, считано от 19.07.2021 г. до окончателното плащане, както и мораторна лихва върху посочената главница, представляваща обезщетение за имуществена вреда-пропуснати ползи, за времето от 19.07.2016 г. до 16.07.2021 г., настъпили в пряка и непосредствена връзка от продължаващата неоснователна забава на административен орган-районен кмет, за изпълнение на задължението му в условия на обвързана компетентност да приключи с надлежен акт развиващото се пред него производство по заверяване на подадената чрез районния кмет до нотариус молба-декларация вх.№ ОС-17-3/23.12.2015 г. на СО Район Т.;

- 10 000 лв. обезщетение за причинени неимуществени вреди, настъпили в резултат на продължаващата и към 19.07.2021 г. неоснователна забава на административния орган да изпълни задължението си, като действа в условията на обвързана компетентност, да приключи с надлежен акт развиващото се пред него административно производство по заверяване на подадената чрез кмета до нотариус по чл.587 ГПК молба-декларация вх.№ ОС-17-33/ 23.12.2015 г. на СО Район Т. и неоснователна намеса във фирмения живот на дружеството, вследствие на което се уронва доброто му име и търговската му репутация и се създава в обществото негативно отношение към него, въпреки коректното му участие в приватизационна сделка през 1999 г., ведно със законната лихва от 19.07.2016 г. до окончателното ѝ плащане.

Претендират се направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че районният кмет противоправно бездейства и лишава дружеството от законното му право да проведе пред нотариус охранително производство за негов собствен имот и опитва да черпи права от своите неправомерни действия. Поисканата на 23.12.2015 г. административна услуга все още не е изпълнена. Административният орган е длъжен да извърши всички поискани действия по заверката и да отрази в молбата -декларация всички правно-значими обстоятелства за конкретния имот, налични в регистъра. Ищецът посочва, че е подал чрез районен кмет на СО Район Т. до нотариус молба-декларация вх.№ СО-17-33/23.12.2015 г. за снабдяване с нот.акт за собствения му имот, представляващ магазин, офиси и кафене с обща ЗП 465 кв.м., намиращи се на адрес: подлез [улица]и [улица], [населено място], подробно описани. Районният кмет бездейства, с активното съдействие на кмета на СО и причинява на ищеца директни имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи. Бездействието му противоречи на подробно изброени влезли в сила решения на АССГ и решения на ВАС, с които са отменени мълчалив и изричен отказ, както и спирането на административното производство, както и разпореждане за налагане на административно наказание глоба.

Посочва се, че ищецът е придобил имотите от АПСК с договор за приватизационна покупко-продажба от 27.08.1999 г., обнародван в ДВ бр.88/1999 г., стр.82. През 2015 г. СО започнала процедура по отчуждаване на част от така придобития имоти и поискала ищецът да представи последващи документи. По този повод дружеството започнало законова процедура по снабдяване с констативен нот. акт за собственост на имота, придобит с договора за приватизационна продажба.

След проведените съдебни процедури ответникът заверил раздел трети от молбата декларация, а останалите раздели все още не са заверени, въпреки твърдението му, че е извършил административната услуга. Липсва удостоверяване от администрациите по раздел първи, втори и четвърти. Срещу отказа да бъдат попълнени отново последвали съдебни процедури. Забавата на административния орган да изпълни задълженията си причинява на ищеца имуществени вреди-пропуснати ползи и неимуществени вреди в големи размери. Същевременно той предявява собственически претенции към имота, като е предявил иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК и е образувано гр. д. №9605/2018 г. на СГС.

Ищецът твърди, че е налице причинна връзка между забавата в изпълнението на задълженията на районния кмет и причинените на дружеството имуществени и неимуществени вреди, като началото на забавата е 19.07.2016 г.-датата на която е влязло в сила съдебното решение, с което е отменен мълчаливият отказ на районния кмет да завери молбата-декларация подадена от ищеца. Като резултат от забавата ищецът е лишен от възможността да оперира с имота си- не може да го продаде, да го отдава под наем и да получава приходи, нарушена е търговската му репутация, намесва се грубо и необосновано във фирмения живот, уронва се доброто име на ищеца.

Отправя искане съдът да установи на основание чл.204 ал.4 АПК незаконосъобразност на бездействието на районния кмет да изпълни задължението си да приключи административното производство по заверка на подадената молба декларация и да му присъди исканите обезщетения.

В молба от 23.01.2023 г. /л.410/ ищецът отново заявява, че претендира обезщетения за забава на административен орган – районен кмет на СО Район Т., да изпълни административната услуга заверка на молба-декларация вх. № ОС-17-33/ 23.12.2015 г. в условията на обвързана компетентност, за периода от 19.07.2016 г.-19.07.2021 г., като периодът е определен за целите на настоящото производство. Юридическият факт, източник на вредите е противоправно продължаващата забава.

В писмен отговор /л.197/ ответникът СО оспорва иска, като го счита за недопустим. Твърди, че предметът на настоящото дело е еднакъв с предмета на адм. д. № 6012/2021 г. на АССГ и на основание чл.144 АПК вр.чл.126 ал.1 ГПК иска прекратяване на производството. Намира, че искът е предявен срещу ненадлежна страна, тъй като се твърди бездействие на районния кмет, а не на кмета на Столична община. Изразява евентуална позиция за неоснователност на иска по причина, че е предявен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК вр. чл.108 ЗС от СО срещу ищеца с предмет имота, описан в молбата-декларация. Твърди, че не е осъществен елемент от фактическия състав за реализиране отговорност на общината за вреди, изразяващ се в незаконосъобразно бездействие, тъй като молбата -декларация е заверена и е издадено удостоверение за наличие на АОС и АДС. Намира, че предявеният иск е основан на несъгласието на ищеца с начина, по който е заверена молбата-декларация и че липсват противоправни действия от страна на районния кмет. Прави възражение за прекомерност на исканите обезщетения. Намира, че размерът на имуществените вреди е недоказан, използваният метод за установяването им е неясен и в разрез с приложимите практики.

Ответникът депозира допълнително становище по иска на 26.09.2023 г. /л.447/. Твърди, че районният кмет е издал благоприятен за ищеца акт, като е направил повторна заверка на молбата-декларация през 2023 г. по разпореждане на ЧСИ Ц., пред която е образувано изп.дело по повод жалба на ищеца срещу негов отказ да го стори. Поддържа вече изразени възражения. Иска постановяване на решение за отхвърляне на исковете. Претендира разноски по делото, вкл. възнаграждение за юрисконсулт.

С определение № 2883/07.04.2022 г. /л.371/ по делото е върната исковата молба и е прекратено производството по делото. Съдът е приел, че след постановяване на отменителните решения спрямо мълчаливия и изричния отказ на административния орган, е възстановена висящността на преписката и липсва произнасяне по същество с окончателен административен акт за отказ, който да е отменен. Впоследствие е издаден позитивен за ищца административен акт, с който е заверена молбата-декларация на 22.08.2019 г. и е удостоверено, че за описания в нея имот е съставен АОС № 891/27.02.2002 г. Поради това липсва незаконосъобразно бездействие на административния орган и причинно-следствена връзка между акта и претърпени вреди. Посочва се, че искът за

вреди от незаконна административна дейност може да се предяви след окончателното приключване на административното производство.

С определение № 6453/29.06.2022 г. по адм. д. №5309/2022 г. на ВАС, трето отд. така постановеното прекратително определение е отменено и делото е върнато на друг състав за продължаване на съдопроизводствените действия. Съдът е посочил, че само когато се претендират вреди от незаконосъобразен административен акт, неговата отмяна по съответния ред представлява абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска, съгласно чл. 203, ал.1 АПК. В настоящия спор се претендират вреди от твърдяно незаконосъобразно бездействие на органи на ответника да заверят молба-декларация, относима към признаване право на собственост върху недвижим имот по реда на обстоятелствена проверка. Приел е, че дали твърдените незаконосъобразни бездействия действително са фактически такива или съставляват част от процедурата по издаване на административен акт е въпрос по съществуването на спора.

В осз ищецът се представлява от управителя М. И. И.-К., която поддържа исковата молба и заявява, че административното производство не е приключило и районният кмет продължава да е в забава. Претендира разноски и представя списък на разноските. Прави възражение за недължимост и прекомерност на претендираните от ответника разноски за адвокатско възнаграждение. В писмена защита излага допълнителни аргументи.

Ответникът СО се представлява от процесуален представител главен юрисконсулт В. С. и процесуален представител адв. П. П., които оспорват предявените искове. Изразява се позиция за недопустимост на процеса. Твърди се, че не са доказани материалните предпоставки за уважаване на исковете. Претендират се разноски и се представя списък на разноските. В писмена защита навежда допълнителни доводи.

Контролиращата страна СГП се представлява от прокурор Ю., който намира исковете за недоказани.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът счита за установени следните факти:

Съставен е АОС № 891/27.02.2002 г. /л. 116 и л. 205/ на пешеходен подлез [улица]и [улица], под кръстовището на двата булеварда, с площ 2 300 кв.м. В забележка е отбелязано, че с решение № 69 по протокол № 56/29.03.1999 г. на СОС т.6, са обявени за частна общинска собственост търговските площи в подлезите, съгласно приложен списък- Приложение № 1, по одобрени архитектурни проекти.

С протокол № 56/29.03.1999 г. /л.206/ на СОС-т.6 са обявени за частна общинска собственост търговски пощи в подлезите, съгласно списък- Приложение № 1 по одобрени архитектурни проекти.

В Приложение №1 към Решение №69 по протокол № 56/29.03.199 г. се съдържа Списък на подлезите, в които ще бъде извършен капитален ремонт през 1999 г. в две групи. Процесният подлез е посочен в т.5 от първа група.

С договор за приватизационна продажба, сключен между АПСК като продавач и ищеца като купувач на 27.08.1999 г. и обнародван в ДВ бр.88/ 1999г., стр.82/ л.75/, последният е придобил Цех Керамика, обособена част от Камъшит ЕАД-С.. В т.1.2 от Приложение № 2 към договора, което представлява Инвентарна книга на дружеството е описан имот, намиращ се в [населено място] „3 000295 Магазин-подлез-С.“. С Протокол от 03.12.1999 г. АПСК е въвела ищеца във владение на така придобития от него имот.

С акт за узаконяване № 25/02.04.2002 г. на СО Район Т. /л.56/ е узаконено заснемане за възстановяване на липсващи одобрени проекти за имотите.

С писмо изх.№ 0700-811-1/11.07.2013 г. на СО /л.35/ кметът на Район Т. СО е поискал от ищеца

данни за правото на собственост върху ползвано от него помещение: име на собственик, нот. акт, договор за продажба по ЗППДОП. Сведенията са поискани във връзка с предстоящата реконструкция на [улица]и [улица]и възможните отчуждителни процедури за част от помещенията. Поради това е възникнала необходимост да се установи собствеността върху всеки един от търговските обекти.

С писмо изх.№ СО 85-2600-9419/5/12.11.2015 г. на СО /л.38/ ищецът е уведомен, че с него ще бъдат съгласувани всички действия по отчуждителните действия на част от собствения му имот.

Ищецът подал до СО Район Т. молба-декларация вх.№ ОС-17-33/23.12.2015 г. /л.28/, с искане да бъде заверена с оглед постъпването ѝ пред нотариус и снабдяването му с нот. акт въз основа на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК за следните обекти, намиращи се в [населено място], в подлеза на [улица]и [улица]: магазин, офиси и кафе с обща площ 465 кв.м., като офис № 1 е с площ 22,96 кв.м., магазин с площ 276,40 кв.м., кафене с площ 147,30 кв.м., офис № 2 с площ 18,36 кв.м.

Видно от Протокол от 25.01.2016 г./л.282/ е проведено заседание на правен съвет, включващ 14 членове, назначен със заповед на кмета със задача да разгледа и обоснове възможностите за придобиване на собственост на база одобрения ПУП за кръстовището на две нива на [улица]-[улица]върху имотите- магазините в подлеза, засегнати от строителството и да предложи оптимален вариант за изпълнение.

В законовия срок административният орган не се е произнесъл относно заверяването на подадената от ищеца молба-декларация. С влязло в сила на 19.07.2016 г. решение № 4501/27.06.2016 г. по адм. д. №1414/2016 г. на АССГ, 29 с. /л.26/, по жалба на ищеца, е отменен мълчаливият отказ на кмета на Район Т., СО за извършване на исканата административна услуга, а преписката е върната на ответника за произнасяне в седмодневен срок от влизане на решението в сила.

Същевременно ищецът е поискал със заявление изх. № РТР16-ТД26-373/08.02.2016 г. до СО /л.16 и л.209/ да му бъде издадено удостоверение за наличие или липса на съставен АОС за имотите. С решение № 3616/27.05.2016 г. по адм. д. №2651/2016 г. на АССГ, 26 с. /л.59/ е отменен мълчаливият отказ на кмета на Район Т. СО да извърши административна услуга като издаде исканото удостоверение. С Разпореждане № 6003/31.08.2017 г. по адм. д. № 8117/2017 г. на АССГ, 17 с. /л.66/ кметът на Район Т. СО е осъден да заплати 200 лв. глоба по сметка на АССГ за неизпълнение на това решение.

С писмо № към РТР16-ТД26-479/14/17.08.2016 г. на кмета на Район Т. СО ищецът е уведомен, че в изпълнение на решение № 4501/27.06.2016 г. по адм.д.№1414/2016 г. на АССГ, 29 с., общинската администрация е предприела незабавни действия по изпълнение на процедурата по заверка на молбата-декларация и на 17.08.2016 г. оригиналите ѝ са изпратени служебно в Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ за произнасяне. Описани са и последващите процедурни стъпки, които следва да бъдат извършени за заверяването на молбата-декларация-изпращане за произнасяне в Областна администрация и в отдел „Общински приходи-С.-Т.“.

Последвал изричен отказ на административния орган, съдържащ се в писмо изх.№РТР16-ТД26-792/11/25.10.2016 г. /л.95 и л.214/ В отказа е посочено, че Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ е отказала да завери молбата-декларация. Същият е отменен с решение № 4502/03.07.2018 г. по адм.д.№11820/2016 г. на АССГ, 36 с./л.216/, което е оставено в сила с решение № 6254/24.04.2019 г. по адм. д. №13354/2018 г. на ВАС, трето отд. /л.222/.

С писмо изх. № 92-00-10-191/26.04.2017 г. на АПСК /л.71/ на ищеца са предоставени копие от договор за приватизационна продажба на Цех Керамика, обособена част от Камъшит ЕАД, ведно с всички приложения към него и

уведомително писмо вх.№18-00-137/21.12.1999 г. на АПСК за извършен въвод във владение и Протокол към него от 03.12.1999 г. Посочено е, че в т.1.2. в Приложение № 2 , което представлява Инвентарната книга на дружеството е описан имотът в [населено място] „3 000295 Магазин-подлез-С.“. На л.72 е приложена скица на обекта. Представено е извлечение от ДВ бр.88/1999 г. /л.75/, съдържащо обявление за сключената приватизационна продажба.

СО е предявила срещу ищеца иск /л.111 и л.302/ с правно основание чл.124, ал.1 ГПК за установяване правото ѝ на собственост върху имотите, описани в молбата- декларация, подадена от ищеца, по повод на която е образувано гр.д.№ 9605/2018 г., I-29 с. С решение № 260335/22.08.2025 г. /л.624/, което не е влязло в сила, искът е отхвърлен.

В удостоверение изх.№ ДСЦ18-ТД26-1271-3/21.01.2019 г. на СО /л.30/, издадено по искане на ищеца вх.№ ДСЦ18-ТД26-1271/21.12.2018 г., е посочено, че същият е декларирал с декларация по чл.17 ЗМДТ ВХ№10-00-09-196/31.01.2000 г. собствен недвижим имот, търговски обект с отчетна стойност, находящ се в [населено място], район Т., подлез [улица]и [улица], ет.1 и е открита данъчна партида. Подадена е декларация по чл.14 ЗМДТ вх.№ 27-3873/30.06.2010 г. за същия имот, търговски обект с РЗП 465 кв.м., намиращ се на същия адрес.

С писмо изх.№ към РТР18-ВК08-859/20//04.06.2019 г. СО Район Т. /л.159 и л.228/ е уведомил ищеца, че поради така заведеното дело до приключване на спора за собственост с влязъл в сила съдебен акт не може да извърши исканата услуга по заверка на молбата-декларация. С определение № 6058/14.08.2019 г. по адм.д.№ 7645/2019 г. на АССГ, 31 с. /л.229/ посоченото писмо за спиране на административното производство по заверка на молбата -декларация е отменено.

На 22.08.2019 г. е заверен раздел трети от молбата декларация /л.167/ от отдел Общинска собственост при СО Район Т. с удостоверение № РТР18-ВК08-959/80/22.08.2019 г., като е отразено, че имотът представлява частна общинска собственост, съгласно АОС № 891/ 27.02.2002 г. и е образувано гр.д.№ 9605/2018 г. на СГС, I-11 с. с правно основание чл.124 ал.1 ГПК и чл.108 ЗС /л.211/ Изпратено е до ищеца писмо /л.165, л.213 и л.459 и др./, получено на 30.08.2019 г., с което му е съобщено, че исканата административна услуга е извършена и може да бъде получена в посочено работно време и кабинет. Така заверената молба-декларация е получена на 05.09.2019 г. от управителя на ищеца.

Тъй като не били заверени всички раздели от нея, ищецът предявил установителен иск по чл.128 ал.2 АПК за установяване на обстоятелството, че молбата-декларация не е попълнена и заверена изцяло. С решение № 7937/13.12.2019 г. по адм.д. №10325/2019 г. на АССГ, 53 с./л.168 и л.233/ искът бил уважен, но впоследствие същото било обезсилено с решение №2132/17.02.2021 г. по адм.д.№2774/2020 на ВАС /л.174 и л.236/, като е прието , че е недопустим.

Ищецът е подал искане № към РТР21-ТД26-1107/13.05.2021 г./л.181/ да продължи

заверката на молбата-декларация, от която е попълнен само раздел трети. С определение № 4324/14.06.2021 г. по адм.д.№5220/2021 г. на АССГ, 40 с. е оставен без разглеждане предявеният от него иск да бъде осъден кметът на Район Т. СО да размени кореспонденция със службите, посочени в раздели първи, втори и четвърти, които да удостоверят исканите обстоятелства, като съдът е посочил, че в случая пътят на защита е този по чл.267 и сл.АПК, а изпълнителният орган е съдебният изпълнител.

На 10.04.2023 г. е заверен раздел първи от молбата -декларация/л.457/ като СО Дирекция ОП, отдел С.-Т. ОП е удостоверил, че имотите са декларирани и записани на името на Камъшит К. ООД- търговски обект с РЗП 465 кв.м., находящ се в [населено място], [улица], подлез.

Удостоверения на СО район Т./л.210 и л.456/ са издадени: първото от дата, която не се чете, по изрично искане от ищеца за издаване на удостоверение за наличие или липса на съставен акт за общинска собственост, а второто, от 10.04.2023 г. - по повод молбата-декларация и са подписани от различни кметове. Съдържанието им по повод исканията е идентично, а именно, че за имотите с обща застроена площ 465 кв.м. към настоящия момент не се откриват данни за съставен акт за държавна собственост до 01.06.1996 г., както и акт за общинска собственост след 01.06.1996 г. по реда на ЗОС. За пешеходен подлез [улица]и [улица]е съставен акт за публична общинска собственост № 891/27.02.2002 г., в който е отразено, че с решение № 69 по протокол № 56/29.03.1999 г. т.6 СОС обявява за частна общинска собственост търговските площи в подлезите съгласно приложен списък-Приложение 1 по одобрени архитектурни проекти.

Областният управител е изпратил до ищеца писмо изх.№ОА23-7382/20.04.2023 г. /л.427/, с което го е уведомил, че му е изпратено писмо от район Т. с предоставени 3 бр. молба -декларация, за заверка относно наличие/ липса на АДС или за отписване от актовете книги, относно имотите, описани в нея. За последващо процедиране по преписката е посочил, че е необходимо коректно да бъдат описани имотите по действащата кадастрална карта и да заплати д.такса.

Според заключението на назначената по делото СТОЕ /л.643 / пазарната стойност на имотите към 19.07.2016 г. е в размер на сумата 551 330 лв., а към 19.07.2021 г. е в размер на 735 120 лв. Средната месечна наемна пазарна цена за тях възлиза както следва:2016 г.-2017 г.-3 604 лв.; 2017 г.-2018 г.-3 321 лв.; 2018 г.-2019 г.- 3 571 лв.; 2019 г.-2020 г.-7 515 лв.; 2020 г.-2021 г.-4 679 лв.

Според заключението на назначената по делото СИЕ /л.660/ мораторната лихва за периода 19.07.2016 г.-19.07.2021 г. върху пазарната цена на имота от 551 330 лв. възлиза на сумата 279 799,98 лв. За същия период върху данъчната оценка на имота в размер на 736 286,70 лв. мораторната лихва е в размер на сумата 373 665,50 лв. За същия обследван период мораторната лихва върху месечния пазарен наем е в размер на сумата 62 520,59 лв. За същия период мораторната лихва върху сумата от

10 000 лв. неимуществени вреди е в размер на сумата 5 075 лв.

В удостоверение за данъчна оценка изх.№ [ЕГН]/22.03.2016 г. на СТ/л.33/ е посочена данъчна оценка на имота в размер на сумата 736 286,70 лв.

Според показанията на свид. М. Щир / протокол от осз, проведено на 27.09.2023 г. л.461/ управителят на ищеца Х.К. е имал намерение да ползва имота за организационна база за реализация на културен проект на ЕС да се представят културни дейци в рамките на трансграничното културно сътрудничество. Поради спора, възникнал между него и ответника, този имот не бил използван. Прекратяването на проекта е голям удар за репутацията на фирмите, тъй като били ангажирани високопоставени политици.

Тези факти се установяват безпротиворечиво въз основа на представените по делото писмени доказателства и от показанията на свид. Щир, които съдът кредитира. Показанията на свид.С. не изясняват спорните факти по делото.

Въз основа на така установените факти съдът направи следните правни изводи:

Предмет на спора е осъдителен иск с правно основание чл.1 ал.1 изр.1 вр. чл. 4 ал.1 ЗОДОВ. В исковата молба са предявени обективно съединени иски за обезщетяване на различни видове вреди, причинени в периода 19.07.2016 г.-16.07.2021 г. както следва:

-обезщетение за имуществени вреди, представляващи процента на наказателната лихва върху размера на данъчната оценка на описания в молбата -декларация имот в размер на сумата 551 330 лв., ведно с мораторна лихва от 279 799,98 лв.

-обезщетение за имуществени вреди на база пазарен наем за имота в размер на сумата 272 260 лв., ведно с мораторната лихва.

- обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 10 000 лв.

-законна лихва за забава върху обезщетенията от датата на предявяване на иска ;

С определение № 6453/29.06.2022 г. по адм.д. № 5309/2022 г. на ВАС не са давани задължителни указания по редовността на исковите. Предявените с исковата молба иски са редовни и допустими в изменените впоследствие размери, налице са изискваните от закона положителни процесуални предпоставки за разглеждането им. С настоящия съдебен акт завършва първоинстанционното производство, в което той се разглежда по реда на гл. 11, съгласно чл. 203, ал. 1 АПК и чл. 8, ал. 1 ЗОДОВ. Страните са надлежни- ищец е ЮЛ, което твърди, че са му причинени вреди от незаконосъобразно бездействие, изразяващо се в забава на административен орган да завери молба-декларация, относима към признаване право на собственост върху недвижим имот по обстоятелствена проверка, ответник е СО. Неоснователно е възражението на ответника за недопустимост на иска, като насочен срещу ненадлежна страна, тъй като забавата била на кмета на район Т.. Съдът счита, че бездействието е не само на администрацията на район Т. и на районния кмет, но и на администрацията на СО, в лицето на Дирекция Инвестиционни отчуждавания. Налице са и отношения на субординация между администрациите на Района и СО.

Неоснователно е и възражението, че предметът на настоящото дело е еднакъв с предмета на адм. д. № 6012/2021 г. на АССГ и на основание чл.144 АПК вр.чл.126 ал.1 ГПК се иска прекратяване на производството. В хода на делото беше установено, че твърдяната идентичност не е налице.

Исковата молба е редовна, отговаря на изискванията на чл.127 и чл. 128 ГПК.

Чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ се основава на общото правило да не се вреди другиму, урежда предпоставките, при които възниква задължение за обезщетение за вреди, като това задължение е аналогично на задължението по чл. 45 и сл. ЗЗД при непозволено увреждане. Държавата и общините отговарят обективно за всички вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински административни органи. Отговорността е гаранционно-обезпечителна- т. 6 от ТР № 3/2004 г. на ОСГК ВКС. Тя е обективна, не се изисква наличието на виновно поведение от съответните длъжностни лица. Дори актовете и действията им да са добросъвестни, ако обективно не съответстват на изискванията на закона, възниква отговорност за обезщетение за причинените вреди.

С ТР № 88/ 12.09.1962 г. на ОСГК на ВС е прието, че причинителят на вредите отговаря само за онези вреди, които са в причинна връзка с неговото поведение. Съгласно чл. 4 ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Следователно въпреки особеностите на отговорността по ЗОДОВ, понятието за причинно-следствена връзка е идентично с това, което се ползва в областта на непозволеното увреждане. На обезщетение подлежат само преките и непосредствени вреди- тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат и които са адекватно следствие от увреждането. Според указанията в отменителното определение на ВАС по адм. д. №5309/2022 г.,трето отд. в настоящото производство следва да бъде установено дали са налице фактически бездействия или те представляват част от процедурата по издаване на административния акт по реда на чл.204, ал.4 АПК.

Кметът на Район Т. СО е сезиран с искането на ищеца да бъде заверена подадената от него молба -декларация за с оглед снабдяването му с констативен нот.акт по обстоятелствена проверка за описаните в нея имоти, с подаването ѝ на 23.12.2015 г. В нея има четири раздела, които следва да бъдат попълнени и заверени, както следва: раздел първи от СО Дирекция ПАМДТ, раздел трети от отдел „Общинска собственост“, както и имената на посочените свидетели от администрацията при Район Т. СО; раздел втори от Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ СО и раздел четвърти- от Дирекция „Държавна собственост“ при Област С.. По допълнително искане на ищеца от 21.12.2018 г. е издадено удостоверение от 21.01.2019 г. на СО,

съдържащо данните за декларирането на имотите. Самата молба -декларация относно първи раздел с посочените данни е заверена на 10.04.2023 г. от Район Т. СО. Раздел втори не е заверен от Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ и до настоящия момент. Постановен е изричен отказ на кмета, доколкото Дирекцията е отказала заверка. Отказът е отменен с влязло в сила решение по адм. д. №11820/2016 г. на АССГ, 36 с. С допълнително искане ищецът е пожелал да му бъде издадено удостоверение за наличие или липса на съставен АОС за имотите, като отново с решение по адм. д. №2651/2016 г., АССГ, 26 с. е отменен мълчалив отказ на административния орган да го стори и му е наложена глоба с разпореждане по адм. д. №8117/2017 г. на АССГ, 17 [населено място] е издадено на 10.04.2023 г., а раздел трети от молбата -декларация е заверен за наличие или липса на АОС на 22.08.2019 г. Относно раздел четвърти от молбата-декларация на 20.04.2023 г. областният управител е изпратил на ищеца писмо с указания за допълнително описание на имотите и заплащане на д.такса. Няма данни дали те са изпълнени, а разделът не е заверен. С определение по адм. д. №7645/2019 г. на АССГ, 31 с. е отменено писмо за спиране на административното производство от административния орган поради предявената от него искова молба. Ищецът е отправял искания да продължи заверката на молбата-декларация, които не са били уважени. До настоящия момент административното производство не е завършено, като забавата в действията на административния орган надхвърлят всякакъв разумен срок за процедирането му, а законовите срокове за това по чл.57 АПК и определяните със съдебните решения са многократно и неоснователно нарушавани. Съдът споделя становището на ищеца, че най-късно от 19.07.2016 г. ответникът е в забава. Не е противоправно административният орган да оспори правото на собственост на ищеца върху имотите описани в молбата-декларация, но оспорването не е основателна причина да не изпълни в продължение на повече от десет години задълженията си да проведе на административната процедура по заверката ѝ.

Независимо от неговото незаконосъобразно бездействие съдът счита, че предявените от ищеца искове за присъждане на обезщетения за причинени имуществени вреди са неоснователни и недоказани. Ищецът основава тези искове в обстоятелствената част на исковата молба, последващите уточнителни становища и писмената защита на бездействието административния орган, като източник на причинените му имуществени вреди, изразяващи се в ограничаване правото му на разпореждане с имота. Но така описаните обстоятелства са относими към изпълнителното деяние на непозволеното увреждане. В какво конкретно се състоят причинените имуществени вреди, с каква сума е намалено **реално** имуществото на ищеца, като възникнала щета /загуба/ или с каква сума то не е увеличено, като пропуснатата полза, не е посочено. Начинът на изчисление на твърдяните вреди, поставен като задачи на назначените експертизи е хипотетичен и

не е основан на конкретни факти.

При първия иск не е обоснована връзка между наказателния лихвен процент върху данъчната оценка на имота и причинената вреда. Впоследствие, без да е изменено основанието на иска, а същевременно е изменен неговия размер, се претендират вреди в размер на пазарната оценка на имота. Съгласно чл.214, ал.1 ГПК ищецът не може да измени основанието и искането си едновременно. Но дори и да беше налична възможност да се осъществят тези процесуални действия, не може да бъде обоснована имуществена вреда в размер на пазарната оценка на имота поради ограничаване правото на разпореждане с него, при положение, че увреденият продължава да го притежава. Във връзка с претенцията за пропуснати ползи в периода 19.07.2016 г.-19.07.2021 г. доводът, че не било необходимо да се доказва неосъществена продажба е неоснователен. Той е в противоречие с разрешенията, дадени с ТР № 3/ 13.01.2023 г. по тълк.д.№ 3/ 2021 г. на ОСГТК, според което причинените от деликт пропуснати ползи трябва да бъдат доказани със сигурност, както трябва да бъдат доказани със сигурност пропуснатите ползи, причинени от неизпълнение на договорно задължение.

Относно евентуално предявения иск за обезщетяване на имуществени вреди, изчислени на база пропуснат среден месечен пазарен наем следва да се посочи, че той ще е основателен в случай, че ищецът е лишен от ползването на имота. По делото обаче безспорно е установено, че през целия период от време той е бил във владение. Освен това първоначално ищецът е основавал вредите на базата на оценителна експертиза, дадена по друго дело. Тази експертиза не е допустимо доказателствено средство по настоящото дело с оглед принципа за непосредственост. Впоследствие ищецът основава вредите на заключението на назначена по настоящото дело експертиза за определяне на пазарен наем на имота, но по този начин отново е изменил, без да е допуснато, основанието и искането си едновременно.

Поради изложените доводи съдът намира исковете за обезщетяване на причинени имуществени вреди за неоснователни и недоказани.

За определяне размера обезщетението за неимуществени вреди по ЗОДОВ е приложим принципът на чл. 52 ЗЗД- по справедливост от съда и според неговата преценка, съгласно чл. 162 ГПК вр. чл. 144 АПК. В новата съдебна практика се постановяват решения, с които се уважават искове за обезщетяване на неимуществени вреди, предявени от ЮЛ. Образувано е и тълкувателно дело № 1/2023 г. на ВКС и ВАС за произнасяне по въпроса допуска ли обективното ни материално право присъждане обезщетение за неимуществени вреди в полза на юридическите лица. Към настоящия момент съдът счита, че следва да съобрази практиката на СЕС и ЕСПЧ, която допуска присъждане на неимуществени вреди на ЮЛ.

Ищецът представи доказателства за причинените му неимуществени вреди, като

беше разпитан свидетел, който има непосредствени впечатления за случилото се и чиито показания съдът кредитира. Установи се, че ищецът е имал намерение да ползва имота за организационна база за реализация на културен проект на ЕС да се представят културни дейци в рамките на трансграничното културно сътрудничество. Поради спора, възникнал между него и ответника, този имот не бил използван. Прекратяването на проекта е голям удар за репутацията на фирмите, тъй като били ангажирани високопоставени политици. За ищеца са възникнали т.нар. репутационни щети. Относно техния размер следва да се има предвид обстоятелството, че ищецът не се е възползвал от възможността да ги ограничи, като се снабди с констативен нотариален акт по чл.587 ал.1 ГПК- като представи надлежни писмени доказателства, които притежава, а именно приватизационния договор и приложения към него инвентаризационен опис, евентуално и допълнителни доказателства, поискани от нотариуса за идентификация на имота. Безспорно е установено, че придобивното основание за правото на собственост върху имота е именно приватизационния договор, а не изтичането на придобивен давностен срок, още повече, че владението на ищеца върху него не е било спокойно и необезпокоявано, поради оспорванията от ответника. Съдът счита, че справедливо обезщетение за причинените неимуществени вреди на ищеца е сумата 5000 лв. -2 556,46 евро и за тази сума следва искът да бъде уважен.

При непозволено увреждане законната лихва се присъжда от датата на увреждане, която в случая е датата на забавата- 19.07.2016 г. Поради това не следва да се присъжда мораторна лихва.

Относно направените съдебни разноски в настоящия спор, съдът приема следното: Съгласно чл. 10, ал. 3 и 4 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Ищецът е представил списък на разноските /л. 671/ в размер на сумата 1090 лв. или 557,31 евро, които следва да му бъдат присъдени.

Ответникът е представил списък на разноските в размер на 3000 лв. за възнаграждение за адвокат. С оглед сложността на спора от правна и фактическа страна съдът счита, че възражението за прекомерност е неоснователно. Разноските за възнаграждение за адвокат са дължими, независимо че са платени на адвокатско дружество, а не на явилия се по делото адвокат, тъй като съгласно чл.36, ал.5 ЗАдв. правилата за определяне на адвокатско възнаграждение се прилагат и когато правното съдействие и защита се оказва от адвокатско дружество или съдружие. Съразмерно на отхвърлената част от иска на ищецът следва да заплати на ответника сумата 2900 лв. или 1482,75 евро. Не се дължи възнаграждение за юрисконсулт, тъй като съгласно чл.78, ал.1 ГПК страната има право на разноски за възнаграждение за

един адвокат, но не и за адвокат и юрисконсулт.

По изложените съображения, Административен съд София град, 24 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмет В. Т., да заплати на „КАМЪШИТ КЕРАМИК“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управител М. И. И.-К., сумата 2 556,46 евро представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди по иск с правно основание чл. 1, ал.1 вр. чл.4, ал.1 ЗОДОВ, ведно със законната лихва от 19.07.2016 г. до окончателното ѝ плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 10 000 лв. или 5112,92 евро.

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от „КАМЪШИТ КЕРАМИК“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управител М. И. И.-К., иск срещу Столична община с правно основание чл. 1, ал. 1 вр. чл.4, ал. 1 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи процента на наказателната лихва върху размера на данъчната оценка на описания имот в молба -декларация вх.№ ОС-17-33/23.12.2015 г., в размер на сумата 551 330 лв. или 281890,55 евро, ведно със законната лихва, считано от 19.07.2021 г., както и мораторна лихва в размер на сумата 279 799,98 лв. или 143059,46 евро за периода 19.07.2016 г. до 16.07.2021 г.

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от „КАМЪШИТ КЕРАМИК“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управител М. И. И.-К., иск срещу Столична община с правно основание чл.1, ал.1 вр.чл.4, ал.1 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, изчислени на база пазарен наем на описания имот в молба -декларация вх.№ ОС-17-33/23.12.2015 г. в размер на сумата 272 260 лв. или 139204,33 евро, ведно със законната лихва, считано от 19.07.2021 г. до окончателното ѝ плащане, както и мораторната лихва върху посочената главница за периода от 19.07.2016 г. до 16.07.2021 г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на „КАМЪШИТ КЕРАМИК“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управител М. И. И.-К., сумата 557,31 евро, направени разноски по делото.

ОСЪЖДА „КАМЪШИТ КЕРАМИК“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управител М. И. И.-К., да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА сумата 1482,75 евро, направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

